

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

24 mei 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005
tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de meerwaardeneconomie**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
uitgebracht door de heer André Van Nieuwkerke**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goey.

Vaste leden:

mevrouw Agnes Bruyninckx, de heren Johan Deckmyn, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, John Vrancken;
de heer Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heer Louis Bril, mevrouw Annick De Ridder, de heer Jul Van Aperen;
mevrouw Anissa Tamsamani, de heren Joris Vandenbroucke, André Van Nieuwkerke.

Plaatsvervangers:

de heer Thieu Boutsen, mevrouw Katleen Martens, de heren Jan Penris, Stefaan Sintobin, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de heer Carl Decaluwe, mevrouw Kathleen Helsen, de heer Frans Peeters, mevrouw Miet Smet;
mevrouw Patricia Ceysens, de heer Jaak Gabriels, mevrouw Vera Van der Borgh;
mevrouw Caroline Gennez, de heren Chokri Mahassine, Robert Voorhamme.

Toegevoegde leden:

mevrouw Vera Dua;
de heer Jan Peumans.

Zie:

778 (2005-2006)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de minister	4
II. Algemene Bespreking.....	6
III. Artikelsgewijze bespreking.....	10
IV. Eindstemming.....	10

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie besprak dit ontwerp van instemmingsdecreet op haar vergadering van 27 april 2006.

I. TOELICHTING DOOR DE MINISTER

Mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke kansen licht de inhoud van het samenwerkingsakkoord van 30 mei 2005 toe.

Met het samenwerkingsakkoord worden de basisafspraken vastgelegd met betrekking tot de gezamenlijke inspanningen en de gezamenlijke inzet van middelen inzake meerwaardeneconomie. Meer bepaald gaat het over de ontwikkeling van sociale economie en maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Ook in het verleden hebben de deelregeringen in belangrijke mate invulling gegeven aan de bevoegdheid inzake sociale economie (onder andere vanuit werkgelegenheidsperspectief). Door de aanwijzing van een federale minister voor sociale economie werd expliciet erkend dat de federale overheid een bevoegdheid terzake bezit. Om tot een maximale efficiëntie en effectiviteit te komen is het noodzakelijk dat de ontwikkeling vanuit een gemeenschappelijk perspectief gebeurt en waar mogelijk in gemeenschappelijke acties.

Het samenwerkingsakkoord vertrekt van een ruime definitie van sociale economie: naast de inschakeling van werkzoekenden in het arbeidsproces worden ook andere doelstellingen naar voren geschoven (maatschappelijk verantwoord ondernemen, uitwerken van het statuut van de ondernemer in loondienst, wijzigen van het statuut vennootschap sociaal oogmerk). Hieruit blijkt eveneens de gedeelde bevoegdheid tussen het federale en het regionale niveau.

De algemene doelstellingen van het akkoord zijn opgenomen in artikel 1. Het engagement wordt aangegaan om inspanningen te leveren op het vlak van onderzoek, informatieverzameling en bevordering van de meerwaardeneconomie in functie van een verdere uitbouw van sociale economie-initiatieven en -bedrijven en ondersteuning van het maatschappelijk verantwoord ondernemen. Het samenwerkingsak-

koord wil ook de synergie tussen de sociale economie en gewone bedrijven stimuleren.

Het akkoord bevat gezamenlijke verbintenissen (artikelen 2 tot 10), verbintenissen die de federale overheid aangaat (artikelen 11 tot 16) en verbintenissen van de gewesten en de Duitstalige Gemeenschap (artikelen 17 tot 20).

De gezamenlijke verbintenissen zijn:

- het voorzien in de nodige middelen;
- volwaardige en duurzame werkgelegenheid, maximale kansen voor kansengroepen creëren (langdurig werkzoekenden, leefloongerechtigden, gerechtigden op financieel maatschappelijke hulp) en in een opvolgingssysteem voorzien;
- herbevestiging van engagementen van de Werkgelegenheidsconferentie 2003 (12.000 bijkomende arbeidsplaatsen);
- voorzien in kwantitatieve en kwalitatieve operationele doelstellingen voor de twee pijlers en in een systeem om dit op te volgen, te evalueren en te controleren. Dit systeem wordt vastgelegd in het Interministerieel Overlegcomité;
- maatregelen worden maximaal op elkaar afgestemd zodat ze elkaar aanvullen en versterken; maatregelen worden tevens regelmatig geactualiseerd in functie van deze onderlinge afstemming;
- er wordt een Interministerieel Comité opgericht dat de opdracht heeft tot uitvoering, opvolging en evaluatie van het samenwerkingsakkoord. Het Overlegcomité wordt bijgestaan door de federale Cel Sociale Economie en een werkgroep van de betrokken administraties;
- samenwerking op het vlak van relevante statistische informatie;
- uitwerken van gezamenlijke initiatieven om wetenschappelijke modellen en instrumenten uit te werken, die zowel de economische als de bredere maatschappelijke meerwaarde binnen de reguliere en sociale economie in kaart brengen;
- engagement om sociale economie-initiatieven te ondersteunen en verder te professionaliseren door

aandacht te geven aan tijdelijke ondersteuning van startende sociale economiebedrijven, aan managementondersteuning voor die bedrijven, aan informatieverstrekking en sensibiliseringsacties naar de sector van de sociale economie, de klassieke economie en het grote publiek;

- promoten van maatschappelijk verantwoord ondernemen en sociale economie in het kader van overheidsopdrachten binnen de wettelijke (Belgische en Europese) mogelijkheden;
- engagement tot versterking van de structurele samenwerking tussen lokale werkgelegenheidsactoren;
- uitbreiden van het aantal activiteitencoöperatieven en uitwerking van een structurele regeling;
- wat de financiële verbintenissen aangaat wordt er, vertrekkende van de middelen zoals vastgelegd voor 2005 (voor Vlaanderen 55,7% van de federale middelen) voor de periode 2006-2008 een financieel schema vastgelegd. Van de gewesten wordt jaarlijks ten opzichte van 1999 (het jaar van de start van het eerste samenwerkingsakkoord) een bijkomende financiële inspanning verwacht die minstens gelijk is aan het bedrag dat de federale overheid jaarlijks voorziet. De uitbetaling gebeurt op basis van voorschotten tot maximaal 80%. De resterende 20% wordt uitbetaald na voorlegging van een verslag en overzicht van de besteding van de middelen.

De verbintenissen van de federale overheid zijn de volgende:

- de engagementen van de samenwerkingsovereenkomst van 4 juli 2000 verder blijven uitvoeren (bijvoorbeeld de activering van leefloners, regelgeving inzake rechtsvorm (vzw's, vennootschappen) en hun fiscaal regime regelmatig evalueren in functie van het stimuleren van sociale economie-initiatieven, de toegankelijkheid tot de markt van de overheidsopdrachten vereenvoudigen, invoering sociale clausules enzovoort);
- creëren van een structureel overlegorgaan;
- financieren van activiteitencoöperatieven gedurende de opstartfase van 1 jaar. Overleg met deelstaten over de op te starten initiatieven;

- uitwerken van statuut van 'ondernemer in loondienst';
- in overleg met de deelstaten het statuut van vennootschap met sociaal oogmerk wijzigen. Ontwikkelen van specifieke ondersteunende maatregelen voor dit soort vennootschap;
- actualisering van de definitie 'sociale inschakelingseconomie';
- oprichting van een steunpunt overheidsopdrachten.

De verbintenissen van de gewesten en de Duitstalige Gemeenschap zijn ten slotte:

- de verbintenissen van het samenwerkingsakkoord van 4 juli 2000 verder nakomen;
- garanderen van de verdere financiering van de activiteitencoöperatieven na opstartperiode;
- zoeken naar een structurele oplossing voor de buurt en nabijheidsdiensten;
- een actieplan maatschappelijke verantwoord ondernemen in de eigen regio ontwikkelen en samenwerken aan een algemeen actieplan.

De minister geeft vervolgens een overzicht van de budgettaire implicaties van het akkoord.

Van het federale niveau ontvangt het Vlaamse Gewest 8,42 miljoen euro voor 2005. De federale middelen werden in 1999 verdeeld op basis van de indicatoren inwonersaantal, werkloosheidsgraad en economische activiteit (beroepsbevolking) waarbij het zwaarste gewicht werd gegeven aan inwonersaantal. Zo komt men op een percentage van 55,7 percent voor Vlaanderen

De tabel die bij het samenwerkingsakkoord is gevoegd, geeft, met als uitgangspunt en vergelijkingsbasis 1999, de middelen weer die elk gewest en de Duitstalige Gemeenschap minimaal moeten besteden om aan de engagementen tegenover de federale overheid te voldoen. Gelijktijdig geeft deze tabel ook het minimale totaalbudget weer dat geheel België aan sociale economie besteedt.

Voor het Vlaamse Gewest betekent dat het volgende:

- in 1999 bedroeg het budget 12.749.164 euro;
- het voorziene budget in 2005 bedraagt 50.858.000 euro op de ba 41.07 (dit bedrag is inclusief de provisie “economisch relancebeleid” of Ondernemingsconferentie, namelijk 1.000.000 euro voor de uitbreiding met 67 doelgroepwerknemers kringloopcentra, en de provisie vanuit het nieuw werkgelegenheidsakkoord, namelijk 2.500.000 euro voor de uitbreiding invoegbedrijven) en 1.575.000 euro op de ba 41.09 (VIA-akkoord). Dat geeft een totaalbudget van 52.433.000 euro;
- dit betekent een stijging van de middelen met bijna 39.684.000 euro t.o.v. 1999.

Het afsprakenkader, namelijk het verhogen van de gewestelijke middelen met éénzelfde bedrag als de federale middelen, is dus zeker gehaald.

De ingezette middelen weerspiegelen zich in de gerealiseerde arbeidsplaatsen:

- 2003: 4.180 VTE bezette arbeidsplaatsen
- 2004: 5.427 VTE bezette arbeidsplaatsen
- 2005: 6.720 VTE bezette arbeidsplaatsen

Tegenover 1999 is er een totale stijging van de tewerkstelling met 4.859 VTE.

De minister voegt hier nog aan toe dat de middelen en de tewerkstelling gevoelig worden uitgebreid vanaf april 2006, door de overheveling van de beschutte werkplaatsen naar de sector van de sociale economie. Het budget verhoogt daardoor met 177 miljoen euro. Het aantal arbeidsplaatsen stijgt met 17.500.

II. ALGEMENE BESPREKING

De heer *André Van Nieuwkerke* merkt op dat deze samenwerkingsovereenkomst een soort notariële verbintenis is tussen de verschillende bestuursniveaus. Wat Vlaanderen betreft worden er op het vlak van meerwaardeneconomie heel wat zaken gerealiseerd, zodat het zeker zijn engagementen in die verbintenis zal nakomen. De spreker noemt Vlaanderen op de vlak een voorbeeldige regio.

De heer Van Nieuwkerke vraagt hoe het initiatief van activiteitencoöperatieven zal worden geïmplemen-

teerd. Zijn er al initiatieven genomen of bevindt alles zich nog in de voorbereidende fase?

De heer *Jan Laurys* zegt dat deze samenwerkingsovereenkomst een logische voortzetting is van de afspraken inzake meerwaardeneconomie die al in 2000 zijn gemaakt. Het gaat volgens hem over noodzakelijke afspraken, want de sector van de sociale economie is nog steeds een zeer ingewikkelde sector, zeker wat de financiering van initiatieven betreft. Het is van fundamenteel belang dat de sector onder ander door de samenwerkingsovereenkomst zich verder kan ontwikkelen. Het zou volgens de heer Laurys nog beter zijn als de volledige sector en de middelen naar Vlaanderen zouden worden overgeheveld. Dan zou een dergelijke samenwerkingsovereenkomst niet meer nodig zijn.

De heer Laurys zegt wel dat hij het moeilijk heeft met de term ‘meerwaardeneconomie’. Dat wijst volgens hem op een soort ‘missioneringsdrift’ van de sector tegenover de reguliere economie. Ook in de sociale economie zijn er zaken die bijsturing behoeven. Zo slaagt men er niet altijd in om diversiteit aan bod te laten komen. Ook de arbeidsvoorwaarden zijn niet altijd optimaal.

De heer *Roland Van Goethem* zegt dat het hier om een samenwerkingsovereenkomst gaat met het federale niveau en met andere regio's en dat in die andere regio's de economische toestand in feite fundamenteel anders is dan in Vlaanderen.

Ook de heer Van Goethem vraagt meer informatie over het initiatief van de activiteitencoöperatieven. Volgens deze spreker heeft niemand goede ervaringen met coöperatieven. Als men een studiereis naar bijvoorbeeld Rusland zou organiseren, dan zal dat duidelijk blijken. In de Sovjet-tijd werd er veel met coöperatieven gewerkt, en men kan daar dan eens bekijken wat er eigenlijk van terecht is gekomen.

Ook de heer Van Goethem heeft problemen met de term ‘meerwaardeneconomie’. Dat wordt hier gepresenteerd als een soort filosofisch en niet als een economisch concept. De vraag is hoeveel economische meerwaarde deze sector creëert. Volgens de heer Van Goethem creëert men economische meerwaarde als men van een grondstof een eindproduct vervaardigt. Wat men in de sociale economie echter probeert te doen is mensen die geen werk hebben, een job aanbieden, die eigenlijk geen economische meerwaarde biedt, alhoewel de werkverschaffing op zich natuurlijk een goede doelstelling is. Volgens de spreker is het

altijd beter als iemand werk heeft, dan dat die persoon werkloos is.

De heer *John Vrancken* vraagt meer verduidelijking over de overheidsopdrachten die door de sector van de sociale economie zouden kunnen worden uitgevoerd.

Dezelfde spreker vraagt ook duidelijkheid over de begrippen. Volgens hem is het eenvoudig om iemand als 'werkloos' te definiëren. Maar vanaf wanneer kan men iemand als 'werkend' beschouwen? Welke arbeid moet men uitoefenen om als werkende te worden gecatalogeerd? Is bijvoorbeeld een dag per week werken voldoende om als werkende te kunnen worden beschouwd en dus uit de werkloosheidsstatistieken te verdwijnen?

De heer *Jan Peumans* vraagt waarom dit instemmingsdecreet pas aan het Vlaams Parlement wordt voorgelegd, bijna een jaar na het afsluiten van de samenwerkingsovereenkomst. Op die manier gaat het hier eigenlijk om een parlementaire goedkeuring met terugwerkende kracht, want het samenwerkingsakkoord wordt toch al uitgevoerd. In dat kader vraagt de heer Peumans een overzicht van wat er tot nu toe al is uitgevoerd van de samenwerkingsovereenkomst.

De heer Peumans geeft als voorbeeld de inhoud van paragraaf 2 van artikel 1 van de samenwerkingsovereenkomst. Het gaat hier om gezamenlijke inspanningen van de partners op het vlak van onderzoek, informatieverzameling en bevordering van de meerwaardeneconomie. Wat is daarvan al gerealiseerd?

De heer Peumans merkt op dat in artikel 2, paragraaf 2, wordt gesproken van volwaardige en duurzame werkgelegenheid voor kansengroepen, met speciale aandacht voor de leefloongerechtigden of andere gerechtigden op financiële steun. Dat is een categorie van mensen die het zeer moeilijk heeft op de arbeidsmarkt. Die leefloners worden dikwijls door lokale besturen tewerkgesteld. De heer Peumans zou graag weten wat de resultaten van de inspanningen voor die groep tot nu toe zijn. Er wordt in de volgende paragraaf overigens gesproken over het realiseren van 12.000 bijkomende arbeidsplaatsen voor oktober 2007. Daarvoor heeft men dus nog anderhalf jaar. Zal die doelstelling gehaald worden?

De heer Peumans vraagt zich af of alle doelstellingen die in het samenwerkingsakkoord zijn opgenomen zullen worden uitgevoerd. Zal de federale overheid

haar verbintenissen, zoals het oprichten van een structureel overlegorgaan nakomen?

Artikel 8 heeft het over de verdeling van de middelen. Er is een verdelingspercentage vastgelegd voor elke gewest en voor de Duitstalige Gemeenschap. De heer Peumans vraagt op welke basis die verdeling wordt gemaakt?

Tenslotte merkt de heer Peumans nog op dat de bijgevoegde tabel bij de samenwerkingsovereenkomst niet alleen enkel in het Frans is opgesteld, maar bovendien is hij vrij onbegrijpelijk. Hij vraagt hierbij meer uitleg.

Mevrouw *Trees Merckx-Van Goey* wijst er op dat de economische toestand en de tewerkstellingsproblematiek in de verschillende gewesten anders is. Daarom is het beter dat Vlaanderen zelf autonoom kan beslissen wat het met de extra middelen, die van de federale overheid komen, zal doen. Vlaanderen moet maximale handelingsvrijheid hebben voor de uitvoering van zijn eigen bevoegdheden. We moeten erover waken dat de besteding van de middelen consistent is met het Vlaamse beleid, zoals het ondermeer in de beleidsnota van de minister is verwoord.

De spreker zegt dat er het best afspraken worden gemaakt met de minister om op geregelde tijden het beleid en de stand van zaken in de commissie te komen toelichten.

Minister *Kathleen Van Brempt* antwoordt verwonderd te zijn over de opmerkingen van de leden van de Vlaams Belangfractie. Ze zegt dat het totaal onjuist is te stellen dat in de sociale economie geen economische meerwaarde zou worden gecreëerd. Ook de opmerking dat de sociale economie enkel dient voor het creëren van werkgelegenheid voor moeilijke doelgroepen, is volstrekt onwaar. Hetgeen wel klopt is dat er naast economische meerwaarde in de sociale economie ook gezocht wordt naar een andere meerwaarde, die te maken heeft met kwaliteit van de arbeid, ecologische bekommernissen, en dergelijke. Als voorbeeld geeft de minister het invoegbedrijf in de Gentse Katoennatie. Het gaat daar om een gewone economische activiteit, maar het bijzondere is dat daar gewerkt wordt met mensen die het heel moeilijk hebben op de arbeidsmarkt. Ook de beschutte werkplaatsen zijn ingeschakeld in een normale economische context. Die bedrijven werken onder normale economische omstandigheden, maar worden wel gesubsidieerd voor het aanwerven van mensen,

die anders geen kansen zouden hebben op de arbeidsmarkt. Hier wordt een dubbele winst geschapen: economische winst en winst op het sociale vlak.

Over de activeitencoöperatieven zegt de minister dat er voor die initiatieven het best naar een andere benaming wordt gezocht. Een aantal van die initiatieven kunnen niet onder de noemer ‘coöperatieve’ worden gecatalogeerd. Het gaat hier om initiatieven die mensen voorthelpen om eigen bedrijven op te starten. Voor deze werkvorm moeten er federaal nog een aantal initiatieven worden genomen. Op het ogenblik dat federaal een en ander is uitgeklaard, zal het Vlaamse Gewest heel snel initiatieven kunnen nemen.

De minister geeft toe dat de sociale economie een ingewikkelde sector is, maar ze stelt wel dat hier nu aan wordt gewerkt met nieuwe decretale initiatieven. De minister hoopt met het decreet lokale diensten-economie en met het eenheidsdecreet op de sociale en beschutte werkplaatsen meer klaarheid te kunnen brengen in de veelheid van initiatieven. Dit is voor haar een van de topprioriteiten. De minister streeft er ook naar dat de benamingen van de initiatieven in de sociale economie tegen het einde van de legislatuur veel meer de lading zullen dekken en veel meer wervend zullen zijn.

De minister beaamt volmondig dat men vanuit de sociale economie niet voortdurend met de vinger mag wijzen naar de reguliere sector. Dat zou wijzen op een foutieve instelling van de sector. Er moet veel meer gestreefd worden naar een winwinsituatie, waarbij zowel de sociale als de reguliere economie winnen. Een van de zaken waaraan nu gewerkt wordt is dat er meer samenwerking komt tussen de sociale en beschutte werkplaatsen enerzijds en reguliere bedrijven anderzijds. De expertise die beschutte werkplaatsen hebben in het begeleiden van werknemers met een handicap kan worden geëxporteerd naar reguliere bedrijven. De minister geeft het voorbeeld van Janssen Pharmaceutica, waar binnen het bedrijf mensen worden tewerkgesteld die eigenlijk afhangen van een beschutte werkplaats. Door de begeleiding vanuit de beschutte werkplaats kunnen die mensen in het reguliere bedrijf worden ingezet. Die tewerkstelling heeft bovendien een positief effect op de gewone werknemers.

De minister stelt vast dat gewone bedrijven en de overheid heel veel taken uitbesteden. Als een deel van die werkzaamheden zou worden uitbesteed aan de sociale economie, dan zouden er heel wat midde-

len vrijkomen waarmee extra kansen zouden kunnen worden geschapen. Dit kan door wetgeving en reglementering worden uitgeklaard, maar dat is een taak van de federale overheid.

Wat de definitie van ‘werkenden’ betreft, zegt de minister dat ook dat een federale materie betreft. Men gaat ervan uit dat wanneer iemand met een arbeidscontract is tewerkgesteld, men ook werkende is. Daartoe horen ook deeltijdse contracten.

De minister kondigt aan dat rond half juni een evaluatie zal worden gemaakt van de uitvoering van de overeenkomst tijdens het voorbije jaar. De minister zegt toe de resultaten van de evaluatie ook in het Vlaams Parlement voor te leggen. De rapportering vertrekt vanuit de invalshoek van de aangegane engagementen van het samenwerkingsakkoord en geeft dus geen totaalbeeld van alle initiatieven die binnen sociale economie worden gerealiseerd; weliswaar is het evaluatierapport een stuk ruimer dan het minimale engagement van de 8 miljoen euro. Mocht de federale overheid haar engagementen niet nakomen, dan zal daarover ook zeker gerapporteerd worden in de evaluatie. De minister gaat er wel van uit dat het akkoord op al zijn engagementen zal worden nageleefd.

De minister gaat akkoord met de stelling dat de leefloners de zwakste groep is waarmee moet worden gewerkt. Er is een onderzoek aan de gang in opdracht van de federale overheid over wat er met de zogenaamde ‘artikel 60’ers’ gebeurt. Ook de minister kijkt uit naar de resultaten van dit onderzoek.

De minister geeft vervolgens een verklaring bij de cijfers voor Vlaanderen in de tabel die bij de samenwerkingsovereenkomst is gevoegd.

Het bedrag van 12.749.164 euro (eerste kolom) is de budgettaire toestand in 1999. In de tweede kolom staat het bedrag dat Vlaanderen ontvangt uit de federale middelen in het kader van het samenwerkingsakkoord van 2005 (8.420.169 euro). Er is in het samenwerkingsakkoord ingeschreven dat Vlaanderen zelf een surplus bij de middelen van 1999 zou voegen dat even groot is als die federale middelen. Dat is het cijfer in de derde kolom. De laatste kolom geeft het algemeen totaal van middelen. Dat is dus de som van de Vlaamse middelen en de federale financiering. Zo komen we voor Vlaanderen tot een totaalbedrag van 29.589.502 euro. Het gaat hierbij dus over het afgesproken minimum dat er door Vlaanderen in de so-

ciale economie in 2005 moet worden geïnvesteerd. De realiteit is echter dat Vlaanderen op dit ogenblik veel meer doet en een budget van 52 miljoen euro heeft.

Ze verontschuldigd zich ten slotte voor het feit dat die tabel in het Frans is opgesteld. Voor alle duidelijkheid wordt een vertaalde tabel met verklaring als bijlage bij dit verslag gevoegd.

De minister verduidelijkt nog dat de verdeelsleutel van de middelen dezelfde is, als diegene die doorgaans worden gebruikt.

De minister zegt tenslotte dat de behandeling van het instemmingsdecreet inderdaad vroeger had mogen gebeuren. Ze zegt dat ze initiatieven vanuit het Vlaams Parlement om dergelijke besprekingen te versnellen, zeker zal ondersteunen.

Na dit antwoord van de minister ontspint er zich een discussie over de interactie tussen de sociale en de reguliere economie.

De heer *Roland Van Goethem* zegt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen de beschutte werkplaatsen en de andere initiatieven in de sociale economie. Hij heeft er in het verleden al voor gewaarschuwd dat de concurrentie met de lageloonlanden de beschutte werkplaatsen in nauwe schoentjes brengt, zelfs ondanks de subsidiëring die de sector krijgt. Een andere kwestie is echter die van de invoegbedrijven, die als expliciete bedoeling hebben mensen te laten doorstromen naar de reguliere economie. De spreker vraagt hoeveel mensen er in werkelijkheid al uit die invoegbedrijven zijn doorgestroomd en hoe lang ze in invoegbedrijven werden tewerkgesteld.

De heer *Van Goethem* stelt dat de sociale economie-initiatieven niet noodzakelijk een gunstig effect hebben op het reguliere circuit. Hij geeft het voorbeeld van een initiatief in Vilvoorde, dat onder goedkope voorwaarden fietsen hersteld. Het gevolg daarvan was wel dat een commerciële fietsenzaak een personeelslid heeft moeten ontslagen omdat er minder reparaties worden uitgevoerd.

De heer *Jan Peumans* kent daarentegen heel wat andere voorbeelden die het tegengestelde aantonen. Hij geeft het voorbeeld van de groensector. De commerciële groenbedrijven zijn voor vele openbare besturen te duur voor het uitbesteden van groenonderhoud. Sociale initiatieven kunnen dat aan veel betere voorwaarden doen, zodat de openbare bestu-

ren daar veel gebruik van maken. Op die manier vullen reguliere en sociale sector elkaar perfect aan.

De heer *André Van Nieuwerkerke* sluit zich aan bij de vorige spreker. Men kan inderdaad altijd voorbeelden van verdringing van reguliere bedrijven door sociale initiatieven vinden en die dan uitvergrooten om de totale sector in een kwaad daglicht te plaatsen. Er zijn heel wat positieve voorbeelden, waaruit blijkt dat de sociale economie voor heel wat tewerkstelling zorgt. Veel hangt volgens deze spreker af van de innovatieve kracht van bepaalde projecten. Het gaat dan niet om hoogtechnologische innovatie, maar om nieuwe initiatieven, die op de markt inspelen.

De heer *Van Goethem* beaamt die laatste opmerking, maar stelt dat men dan dergelijke innoverende initiatieven opstart met behulp van subsidies. De vraag is hoe lang de overheid subsidiërend blijft tussenkomen en wanneer het bedrijf een regulier economisch bedrijf wordt, dat op eigen kracht kan blijven voortbestaan.

Minister *Kathleen Van Brempt* zegt zich zeer goed bewust te zijn van het probleem van de concurrentie die de beschutte werkplaatsen ondervinden van de lageloonlanden. Dat probleem wordt nu terdege onderzocht. In samenspraak met minister van economie Fientje Moerman zal onder andere bekeken worden hoe innovatie in de sector van de beschutte werkplaatsen kan worden binnengebracht. Er wordt ook nagegaan hoe de professionele ondersteuning van het management van de beschutte werkplaatsen kan versterkt worden, ondermeer door het openbreken van de ondersteuningsstructuren van de sociale economie naar de hele sector.

De minister verklaart verder dat de doorstroming van werknemers van invoegbedrijven naar de reguliere economie 100 percent is. Dat is een voorwaarde om een invoegbedrijf voor een bepaalde periode te subsidiëren. De sector van de invoegeconomie zal ook worden geëvalueerd, om na te gaan of alle doelstellingen bereikt werden.

Wat de zogenaamde concurrentievervalsing betreft, zegt de minister dat er zeer veel goede voorbeelden zijn, waarbij de sociale en de reguliere sector elkaar aanvullen, maar dat er hier en daar inderdaad een probleempunt kan zijn. Het probleem in de sector van de fietsherstellingen is haar bekend. Maar ook hier zijn er opportuniteiten. Zij stelt dat een goed onderhoud van fietsen absoluut nodig is in het kader

van de verkeersveiligheid en dat de sector van de fietsherstellingen dus een groeisector zou moeten zijn. De sociale economie kan hierin een rol spelen, maar dat moet dan inderdaad op een zodanige manier gebeuren, dat de commerciële bedrijven er niet onder lijden. Mocht er een structureel probleem ontstaan, dan moet dat worden aangepakt.

De minister verduidelijkt nog dat vooraleer er een initiatief in de sociale economie wordt opgestart, er een advies moet zijn van de Resoc en dat daarin de sociale partners vertegenwoordigd zijn. Zowel werkgevers als werknemers kunnen een advies geven over mogelijke concurrentievervalsing.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen eenparig aangenomen.

IV. EINDSTEMMING

Het ontwerp van decreet wordt tenslotte eenparig aangenomen met 11 stemmen voor.

De verslaggever,

De voorzitter,

André

Trees

VAN NIEUWKERKE

MERCKX-VAN GOEY

BIJLAGE

Budget 2005						
A	B	C	D	E	F	G
Overzicht van de middelen van de gewesten voor het budgettaire jaar 1999 (startpunt)	Verdelingsleutel voorzien in het kader van de verdeling van de federale middelen in het SAME	Federale financiering in het kader van het SAME in 2005 (€ 13.117.000 + € 2.000.000)	Regionale cofinanciering in het kader van het SAME in 2005 (bijkomende middelen ten opzichte van het budget 1999)	Gezamenlijke bijdrage in het kader van het SAME in 2005 (regionaal + federaal)	Door de gewesten te verantwoorden eigen middelen in het kader van het SAME voor 2005 (middelen 1999 + bijkomende regionale middelen in het kader van de cofinanciering)	Minimum bedrag voor de middelen voor de sociale economie (eigen middelen 1999 + totale middelen federaal en regionaal in het kader van het SAME)
€ 12.749.164,00	55,70%	€ 8.420.169,00	€ 8.420.169,00	€ 16.840.338,00	€ 21.169.333,00	€ 29.589.502,00
€ 4.709.976,97	33,00%	€ 4.988.610,00	€ 4.988.610,00	€ 9.977.220,00	€ 9.698.586,97	€ 14.687.196,97
€ 1.375.809,06	10,00%	€ 1.511.700,00	€ 1.511.700,00	€ 3.023.400,00	€ 2.887.509,06	€ 4.399.209,06
€ 0,00	1,30%	€ 196.521,00	€ 196.521,00	€ 393.042,00	€ 196.521,00	€ 393.042,00
€ 18.834.950,03	100,00%	€ 15.117.000,00	€ 15.117.000,00	€ 30.234.000,00	€ 33.951.950,03	€ 49.068.950,03

Kolom A omvat het budget dat de verschillende gewesten en de Duitstalige Gemeenschap al aan sociale economie besteedden vóór de invoeging van het samenwerkingsakkoord in 2000.

Kolom B omvat het percentage waarop elke overheid recht heeft in 2005. De verdeling is gebaseerd op de indicatoren inwonersaantal, werkloosheidsgraad en beroepsbevolking, met het zwaarste gewicht voor het inwonersaantal.

Kolom C verdeelt de federale middelen conform de in kolom B vermelde verdeelsleutel. In 2004 werd het oorspronkelijk voorziene bedrag met 2.000.000 euro verhoogd daar de federale overheid haar aandeel van de middelen voor de Buurt- en Nabijheidsdiensten, voorgaande jaren via de Koning Boudewijnstichting aan de projecten gestort, eveneens aan de gewesten/Duitstalige Gemeenschap overmaakte.

Kolom D omvat het aandeel dat elk gewest/ de Duitstalige Gemeenschap in 2005 minimaal moet besteden aan sociale economie (= minimaal een aandeel conform het aandeel van de federale overheid).

Kolom E omvat de som van kolom C en D (= het aandeel van de federale overheid verhoogd met het minimale aandeel van de gewesten/Duitstalige Gemeenschap) en geeft het totale bijkomende budget weer dat aan sociale economie wordt besteed.

Kolom F zijn de eigen middelen per gewest/ de Duitstalige Gemeenschap zonder rekening te houden met de bijkomende federale middelen (= de som van het budget besteed aan sociale economie vóór 2000 verhoogd met het minimale aandeel conform het aangegane engagement).

Kolom G omvat het totale budget voor 2005 dat elk gewest/Duitstalige Gemeenschap minimaal moet besteden aan sociale economie om aan haar engagement t.o.v. de federale overheid te kunnen voldoen (= voor het Vlaamse Gewest betekent dit : € 12.749.164 budget vóór 2000 + € 8.420.169 federale middelen + minimaal € 8.420.169 eigen middelen = € 29.589.502).